

وانه ۹۹: رات چپه بهرامبر عيسا؟

به شى ۱

ماوه يه كى زوره سهرنجى نووسراوه پيروزه كاني پيغه مبه ران دده مين بؤ ئوه وى پښتو ژبې د دوستۍ بڼينى كه له لايه ن خودا دامه زواوه، كه وا له پښتو ژبې وه گونا هباران ده توانن بڼ به راستودروست لاي ئه و. بڼينمان چؤن عيساى مه سيح قسه كاني پيغه مبه راني خوداى هڼيايه دى. له وانه وى ئه مړؤ و وانه داهاتوومان، نيازمان وايه چاو بخشين لاهه ل ئيوه به شكؤمه ندى ئه و كه سه وى هه موو پيغه مبه ران باسيان لى كرووه. بؤيه، ئه م دوو وانه وى كؤتاييمان له ديراستى به پيى كاتي روودان له نووسراوه پيروزه كاني پيغه مبه ران به ناوى (رات چپه بهرامبر عيسا؟)

له ديراسته تمان له ئينجيل بڼينمان له عيسا له خه لكى ده پرسى، (ده رباره وى مه سيح چى ده لئين، كورى كييه؟) (مه تا ۲۲: ۴۲) ئه مه گرنگترين پرسياوه كه زوره مان ده بيت وه لامي بدهينه وه له ژيان. قه درمان له دواړؤ پشت به وه لامان بؤ ئه م پرسياوه ده به ستى! عيساى مه سيح به م زووانه ده گه رپته وه و كه گه رايه وه، ئه و كاته پرسياوت لى ده كات وه كه ئه وى پرسياوى له خه لكى كاتي خؤى كرد و فهرمووى، (ئيوه چى ده لئين، راتان چپه به من؟)

ئامانجان ئه ويه بؤتان روون بكه ينه وه به راستى عيسا كييه. مه زنترين گرنكى لاي ئيمه ئه ويه كه س گومراتان نه كات له م بابته. رجمان وايه كه عيساى مه سيح وه كه پيغه مبه ريك له پيغه مبه ران نه ژمين، يا خود پياويكى چاكي ناو پياوان. نه خير، ئه و تاكه! هاوتاي نيه له م جيهانه يا خود له جيهانى داهاتوو. رات چپه بهرامبرى؟ بيت وايه عيسا كييه؟ ده پرسياوه هيه كه ز ده كين ليتانى پرسين ده رباره وى عيساى مه سيح، پينجى له م وانه ويه و پينجى تريش له وانه وى داهاتوو.

يه كه م، رات چپه بهرامبر له دايك بوونه سهرسور هينه ره كه وى؟

كه س هه رگيز وه كه ئه و له دايك نه بووه. ئه و عيساى كورى مه ريه مه. ده زانن كه يوخه نا به ناوى كورى زه كه ريا ناوده برا، سليمان كورى داود، ئيسماعيل كورى ئيبراهيم. هه موو كه سيك نازناوى باوكى وه رده گري يا خود ناوى باوكى ده خه نه سهر ناوى خؤى. به لام له مه سه له وى عيسا، بؤچى ناوى دايكى خرايه سهر ناوى خؤى؟ له بهر ئه وه باوكى نه بوو له سهر زه وى. له ئافره تيكي گه نجى پاكيزه له دايك بوو. به هيزى خودا له دايك بوو. نزيكه هفت سه د سال پيش له دايك بوونى مه سيح، پيغه مبه ر ئيشايا پيشبڼى كرد چؤن له دايك ده بيت، كاتي فهرمووى، پاكيزه يه ك سكى ده بيت و كورپكى ده بيت، ناوى ده نيت ئيمانويل! (ئيشايا ۷: ۱۴، مه تا ۱: ۲۳)

خودا باپيره گه وره مانى ئادم له خؤلى زه وى دروست كرد. و هه موومان نه وى ئادمين و هه موو پيغه مبه رانينش. ئيمه له زه وين. به لام په روه ردار عيسا له ئاسمانه وه هات. ئيمه هه موومان وه كه خؤلى پيسن له بهر گونا هه كانمان به لام عيسا وه كه باران بوو كه وا له ئاسمانه وه ديت. ئه و بؤ گه رد و پيرؤز بوو وه كه چؤن خودا بؤ گه رد و پيرؤزه. تومارى ئينجيل رايده گه ينى: عيساى مه سيح بؤ رزگار كردنى گونا هباران هاته جيهان. (۱ تيمؤ ساوس ۱: ۱۵) پيش ئه وى عيسا بيته جيهانه وه له حزوورى خودا بوو له بهر ئه وى وشه وى خودايه و گيانى خودايه. خؤى هه ليبارد بيت و جهسته وى مړؤف له بهر بكات بؤ ئه وى رزگارمان بكات له گونا هه كانمان. له ئاسمانه وه هات.

چيرؤكيك هه يه باسى دوو پياو ده كات كه وا هه ر دوكيان كه وتونه ته ناو بيريكي قولوه. يه كيكيان به وى تر ده لى، (كاكه)، له م شوينه ناخؤش رزگارم بكه! له م قور و چلكاوه درم بكه! (به لام ئه وى تر وه لامي ده داته وه، (هه وى ده به ننگ، چؤن ده توانم دره ت بكه م كه هه ر دوو كمان له ناو ئه م چاله ين پيكه وه؟!)) هه ر دوكيان له ناوى بوون و كه سيان نه يده توانى ئه وى تر ده ربكات. پاشان گوپيان له ده نكيك بوو له سهره وه پييان ده لئيت خؤتان به و گوريسه بگرن كه وا بؤناو بيركه شور ده كرپته وه. ته نها يه كيك كه نه كه وتبيتته ناو

بیره که وه ده توانی یارمه تیان بدات.

چاکترین پیغه مبه ران ناتوانن پزگارمان بکه ن له چالی زور قولی گوناوه، له بهر نه وهی خوشیان گوناها رن. به لآم عیسا سرووشتی گوناها رباری وا له ناو مرقدايه بؤ نه ماوه ته وه. له ناسمانه وه هات. له پاکیزه یه ک له دایک بوو. هه روه ها بینیمان خودا فریشته کانی نارد و نه ستیره یه کی گوره ی جیگیر کرد له ناسمان بؤ نه وهی له دایک بوونی مه سیحی پیروز رابگه ینی، پزگاری دهری جیهان! چهن سه رسورپه ینه ر بوو! هیچ پیاویک هه رگیز وه ک نه م پیاوه له دایک نه بووه. تاک بوو له له دایک بوونی. به راورد ناکری له گه لی! به لآم مه زنی عیسا ته نها له دایک بوونی نه بوو. عیسا هه روه ها تاک بوو له سرووشتی.

بؤیه، پرسباری دووه ممان نه مه یه: پات چیه بهرامبه ر سرووشتی پیروزی؟

عیسا ته واو بوو. هه رگیز تاکه گوناها ینی که نه چام نه دا. هه رگیز داوا یی له خوش بوونی نه کرد، له بهر نه وهی هه رگیز هه له ی بهرامبه ر که س نه کرد. هه موو که سیک که له خودا بترسی پیویسته توبه بکات له گوناها کانی و داوا یی له خوش بوون بکات. هه موو پیغه مبه ران نه م شته یان کرد. به لآم ده توانن له ووشه ی خودا بگه رین له سه ره تاوه تا کوتای، به لآم تاکه نایه تیک نابیننه وه که بلیت په روه رداگار عیسا داوا یی له خوش بوونی کردی. پیویستی به له خوش بوون نه بوو چونکه هه رگیز گوناها ی نه کردبوو. براده رانی و دوژمنانی گواها یان دا که وا تاکه هه له یه ک له ودا نه بوو. براده ران، که سی تر نیه بی گوناه بیت. په روه رداگار عیسا زور له پیغه مبه ر زیاتره. نه و خودی ووشه ی خودایه که وا له سه ر زهوی به ده رکه وت وه ک مرقدا. به لی، عیسا تاکه له خه سله تی. به راورد ناکری! به لآم شتیکی تر هه یه گرنگه لیی تی بگین. عیسا هه روه ها له ووشه کانی دا تاک بوو.

سییه م، پات چیه بهرامبه ر ووشه کانی؟

پوژیک له پوژان، دوژمنه کانی سه ربا زیان نارد بؤ گرتنی. که گه یشتن و گو ییان گرت له فیرکاریه کانی، گه رانه وه بی نه وهی بیگرن. سه ریان سورما بوو و ووتیان، (هه رگیز که س وه ک نه م قسه ی نه کردوه!) (یوچه نا ۷: ۶۶)

سه رنج بده چی فه رموه ده رباره ی خوی. (منم رووناکی جیهان. نه وهی دوام بکه ویت هه رگیز به تاریکیدا ناروات، به لکو رووناکی ژبانی ده بیت.) (یوچه نا ۸: ۱۲) پیغه مبه ران وه ک مانگ و نه ستیره کان وان که وا تیشکیکی کزن له تاریکیدا. به لآم عیسا وه ک خور وایه. کی پیویستی به رووناکی مانگ و نه ستیره هه یه کاتی پوژ هه لدی؟ پیغه مبه ران ناویان له مه سیح نا (خوری پاستودروستی). (مه لآخی ۴: ۲) مانگی نوپی تیش لاوا زیش وه ک پیغه مبه رانه. به لآم عیسا ی مه سیح خوره. نایا هه رگیز بینيوته خور تیشکی لاواز بیت؟ نه خیر، هه رگیز نا کوژتته وه. هه موو کیشوه ره کان رووناک ده کاته وه. عیسا ی مه سیح وه ک خور وایه. هه رگیز نامریت. بؤ هه موو نه ته وه یه کی جیهانه.

عیسا هه روه ها فه رموی، (منم ریگا و پاستی و ژبان.) (یوچه نا ۱۴: ۶) عیسا زور جیاوازه له و رابه ره نایینیا نه ی فه رمان ده رده کن و ده لین، (نه م بکه، شوینی نه م فیرکاریه بکه وه. به و شیوه یه یه. نه م راسپاردانه بپاریزه ...). په روه رداگار عیسا فه رموی، (من ریگا. باوه ر به من بکه ن، وهرن بؤ لای من و مافی نه وه تان ده بیت له جزووری خودا بژین تاهه تا.) عیسا خوی ریگا که یه. با مانای نه مه تان بؤ روون بکه ینه وه.

کورپکی بچوک له شاریکی گوره وون بوو. منداله که داوا یی له پو یلیسیک کرد ریگای گه رانه وهی بؤ گه رکه که ی خویانی بؤ وه سف بکات. نه فسه ره که ش پیی ووت، (پاست برؤ،) له دووه م سوچ به لای چه پ بسورپه وه و پاشان ده سته پاست له سییه م سوچ، پرده که بیه ریوه، ترافیک لایته که بیره و به لای فلکه که برؤ و پاشان ریگا سه ره که یه بگره ...). منداله که ده سته کرد به گریان. نه فسه ره که ریگا که ی بؤی روون کرده وه، به لآم منداله که زور لیی تی کچوو بوو و ده ترسا به و ریگایه ی بؤ روون کرایه وه بروات. نا له و کاته دا،

پیاوکی هه مان گه‌ره‌ک له‌ویوه تیپه‌پی. ده‌ستی مندال‌که‌ی گرت و بردی. کات‌ی مندال‌که ماندوو بوو له پویشتن، پیاوه‌که هه‌لیگرت تاکو گه‌یشتنه مال‌که. نه‌فسه‌ره‌که پښتانه‌ی پوون کرده‌وه. به‌لام پیاوه‌که پښتانه‌ی بوو. عیسا فهرمووی: من پښتانه‌ی. منم نه‌وه پښتانه‌ی به‌روه‌هشت ده‌پوات، مالی خودا. (منم پښتانه و پښتانه‌ی و ژبان. کس نایه‌ته لای باوک به‌هوی منوه نه‌بیټ.)

(یوحنا ۱۴: ۷) هه‌رگیز که‌س وه‌ک په‌روه‌ردگار عیسا‌ی مه‌سیح قسه‌ی کردبوو! نه‌وه تا‌که. به‌راورد ناکری! به‌لام، شکومه‌ندی عیسا ته‌نھا له‌لدایک بوون و خه‌سه‌له‌ت و وشه‌ی نه‌بوو. ده‌توانین له‌کرده‌وه‌کانیشی بیبنین.

چوارم، رات چیه بهرامبر نیشه مه‌زنه‌کانی عیسا؟

ده‌توانی هه‌موو شتی‌ک بکات. هه‌موو هیژ و هه‌موو ده‌سه‌لاتی‌کی پی‌ دراوه. هه‌ر چ نیشیک خودا کردبیټی، په‌روه‌ردگار عیسا له‌سه‌ر زه‌وی کردی، بو‌ نه‌وه‌ی به‌خه‌لکی نیشان بدات له‌کوپوه هاتووه و کتیه. کی‌ ده‌توانی با‌پاږی جگه له‌خودا؟ عیسا با‌ی پاږرت. کی‌ ده‌توانی مردوو هه‌لسینټه‌وه ژبان جگه له‌خودا؟ عیسا مردوو هه‌لسانه‌وه ژبان. کی‌ ده‌توانی چاوی کوپران چاک بکاته‌وه جگه له‌خودا؟ عیسا نه‌وه‌شی کرد. هه‌موو جوړه نه‌خوشیبه‌کی چاک کرده‌وه. یه‌ک وشه‌ی ده‌فهرموو و جنوکه‌کان (پوچی پیسه‌کان) هه‌لده‌هاتن. ژبانی ژور خه‌لکی گوپی و پښتانه‌ی کرد له‌گونه. خودا هیژی دا به‌ه‌ندی پیغه‌مبه‌ران موعجیزه بکه‌ن. به‌لام په‌روه‌ردگار عیسا به‌ده‌سه‌لات و هیژی خوی موعجیزه‌ی نه‌نجام دده‌ا. نه‌وه که‌سه بوو که ده‌توانی له‌سه‌ر پیاوکی نیفلیج پراوه‌ستی و تماشای ناو چاوی بکات و به‌فهرمووی، (پیټ ده‌لیم: هه‌سته، جیگه‌که‌ت هه‌لبگره و پښتانه‌ی!) (لوقا ۵: ۲۴) پیاوه‌که هه‌لسا و پویشته مال‌وه و ستایشی خودای کرد! عیسا به‌ده‌رمان و به‌سیح خه‌لکی چاک ناکرده‌وه. به‌هیژ و ده‌سه‌لاتی وشه‌ی به‌ته‌نھا نه‌خوشی چاک ده‌کرده‌وه.

پیاویک به‌ناوی له‌عازر مرد و ناشتیا. کات‌ی عیسا گه‌یشت له‌عازر چوار پوژ بوو نیژرابوو. عیسا چوه لای گوپه‌که و فهرمووی، (له‌عازر وهره ده‌روه!) (یوحنا ۱۱: ۴۳) لاشه‌که هاته ده‌روه‌ی گوپه‌که. عیسا ده‌سه‌لاتی هه‌بوو مردوو هه‌لسینټه‌وه و له‌به‌ر نه‌وه ده‌توانی به‌فهرمووی، (منم هه‌ستانه‌وه و ژبان) (یوحنا ۱۱: ۲۵) نه‌وه پوژده به‌روه‌هاتنه کات‌ی هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ناو گوپن گوپیان له‌ده‌نگی ده‌بیټ و هه‌لده‌سته‌وه بو‌ نه‌وه‌ی له‌پیشی پراوه‌ستن. خوینه‌ری خوشه‌ویست، توش له‌گوپ هه‌لده‌سته‌وه نه‌گر بمری. ته‌نانه‌ت نیستاش، په‌روه‌ردگار عیسا ده‌توانی ژبان‌کی نویت پی‌ ببه‌خشی و ده‌سه‌لات بداتی له‌به‌ه‌شت بو‌ تاهه‌تایه بژیت، نه‌گر باوه‌ر بیټی به‌وه‌ک پښتانه‌ی دهرت و په‌روه‌ردگار. عیسا تا‌نیستا به‌رده‌وامه له‌گوپینی ژبانی ژور خه‌لکی له‌جیهان. ده‌توانی ژبانی توش بگوپی. رات چیه بهرامبر عیسا؟ رات چیه بهرامبر نیشه‌کانی؟ نه‌وه تا‌که. بالاده‌سته. به‌راورد ناکری! پیش نه‌وه‌ی به‌جیتان بیلین نه‌مرو، با‌پرسیاریکی ترتان لی‌ بکه‌ین ده‌ریاره‌ی عیسا.

پینجه‌م، رات چیه بهرامبر ناو و ناو‌نیشانه‌کانی؟

وه‌ک بینیمان له‌نووسینه‌کانی پیغه‌مبه‌ران، عیسا سه‌دان ناو و ناو‌نیشانی هه‌یه. نه‌م ناوانه یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن باشتر تیگه‌ین عیسا کتیه. بو‌ نمونه، ناوی لیټرا: عه‌مانوئیل... وشه‌که... کوپی مروژ... به‌رخی خودا... پښتانه‌ی ده‌ره‌که... پښتانه‌ی کاره‌که... نانی ژبان... میوی پاسته‌قینه... شوانه چاکه‌که... پووناکی جیهان... په‌روه‌ردگار شکو... هه‌لسانه‌وه... نه‌لغا و نومیگا، یه‌که‌م و دوايه‌م، سه‌ره‌تا و کوټای... ده‌رگاکه... پښتانه‌ی، راستی و ژبان... و کوپی خودا!

بینیمان که پیغه‌مبه‌ری خودا موسا ناوی لیټرا پیاوی خودا. پیغه‌مبه‌ر نیراهیم ناوی لیټرا دوستی خودا. به‌لام ته‌نھا یه‌ک که‌س ناوی لیټرا کوپی خودا. پیمان بلین، کی‌ نزدیکترن په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌ل مروژ، دوسته‌که‌ی یان کوپه‌که‌ی؟ قسه‌ی راستی بلی که له‌ناو دلته. به‌لی، عیسا پیټی و ترا کوپی خودا. خودا ناوی له‌عیسا نا کوپی خوی بو‌ نه‌وه‌ی جیای بکاته‌وه له‌هه‌مووان. له‌نینجیل خویندمانه‌وه که خودا ده‌ریاره‌ی عیسا رایگه‌یاند و فهرمووی: (نه‌مه کوپی خوشه‌ویستمه، نه‌وه‌ی پیټی دلشادم. گوپی لی‌ بگرن!)

(مه تا ۱۷: ۵) خدا مه بهستی چی بوو؟ ئیمه ده لښن که کور سښه ری باوکه. کور وینه ی باوکی ده داته وه. عیسا پیمان نیشان دده دات خدا چونه. نووسراوی پیرۆز ئه وه راده گه ښی کاتی ده فهرموی: (هه رگیز کهس خودای نه بی نیوه، به لام تا قانه ی خودا، ئه وه ی له باوه شی باو کدایه، ئه وه دهر یخست.) (یوحنا ۱: ۱۸) ده ته وی خودا بناسی و په یوه ندی ه کی سه رسو په ینه رت له گه لی هه بی ت تاهه تا؟ مادام وهره لای په روه ردگار عیسا، ئه وه ی خودا پی پی ده لی کور ی خوی. کور ده توانی به ناوی باوکی قسه بکات. عیسا ئاوی ده کرد کاتی له نیوان خه لک دا بوو. له بهر ئه وه بوو پی پی ده وترا ئیمانویل، وانا خودا له گه لمانه.

هه ندی کهس پییان وایه خودا ناتوانی له سه ر زه وی وه ک پی او ی ک به ده ر بکه وی. به لام، هه رکه سی ک به و شیوه یه بیر بکاته وه هیشتا له و پلانه تی ناگات که خودا دایر شتووه بو ئه وه ی گونا هباران پرگار بکات. پلانه که ی پیویستی به وه بوو که کور ی تاهه تایی له سه ر پووی زه وی به ده ر بکه وی له جه سته ی مرؤف و خوی بناسینی به نه وه کانی ئاده م و پرگاریان بکات له ده سته ی شه یتان. ئازیزان، خودا مه زنه و ده توانی هه موو شتی ک بکات. خودا ده یه وی هه موو کهس بیناسی. بویه بووه پی او ی ک و له سه ر زه وی ژیا.

پات چیه بهرامبر ناو و ناو نیشانه کانی عیسا ی مه سیح؟ به راورد ناکری. پات چیه به له دایک بوونی، به خه سله تی، به وشه و کرداره کانی؟ به کتی داده نه ی؟ (ده رباره ی مه سیح چی ده لښن، کور ی کییه؟) (مه تا ۲۲: ۴۲)

خودا به ره که تدارت بکات وه ک سه رنجی ئه م ئایه ته ده ده یت له نووسراوی پیرۆز:

(هه موو پری خودایی له مه سیحدا نیشته چی بووه، به له شی خوی، ئیوهش له ودا پرکراون.) (کولوسی ۲: ۹، ۱۰)

گرنگترینی پرسیاره‌کانی ئەم وانه‌یه:

۱. (ده‌بارە‌ی مەسیح چی دە‌لین، کورپی کییه؟) ئەمە گرنگترین پرسیاره که زۆربه‌مان ده‌بی‌ت وه‌لامی بده‌ینه‌وه له ژیان.
۲. عیسا‌ی مەسیح به‌م زوانه ده‌گه‌پێته‌وه و که گه‌راپه‌وه، ئەو کاته پرسیاره‌ت لی ده‌کات وه‌ک ئەوه‌ی پرسیاره‌ی له خه‌لکی کاتی خۆی کرد و فه‌رمووی، (ئێوه چی ده‌لین، پاتان چیه به‌من؟)
۳. پات چیه به‌رامبه‌ر له‌دایک بوونه سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌که‌ی؟
۴. له‌مه‌سه‌له‌ی عیسا، بۆچی ناوی دایکی خرایه سه‌ر ناوی خۆی؟
۵. پات چیه به‌رامبه‌ر ووشه‌کانی؟
۶. ئایا هه‌رگیز بینیه‌وته خۆر تیشکی لاواز بی‌ت؟
۷. پات چیه به‌رامبه‌ر ئیشه مه‌زنه‌کانی عیسا؟
۸. کێ ده‌توانی با پابگری جگه له‌خودا؟
۹. کێ ده‌توانی مردوو هه‌لسینێته‌وه ژیان جگه له‌خودا؟
۱۰. کێ ده‌توانی چاوی کوپران چاک بکاته‌وه جگه له‌خودا؟
۱۱. پات چیه به‌رامبه‌ر عیسا؟ پات چیه به‌رامبه‌ر ئیشه‌کانی؟
۱۲. کێ نزیکت‌ر په‌یوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌ل مرۆف، دۆسته‌که‌ی یان کورپه‌که‌ی؟
۱۳. ئەمه کورپی خۆشه‌ویستمه، ئەوه‌ی پێی دلشادم. گوپی لی بگرن! (مه‌تا ۱۷: ۵) خودا مه‌به‌ستی چی بوو؟
۱۴. ده‌ته‌وی خودا بناسی و په‌یوه‌ندیه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌رت له‌گه‌لی هه‌بی‌ت تا‌ه‌تا؟
۱۵. پات چیه به‌رامبه‌ر ناو و ناو‌نیشانه‌کانی عیسا‌ی مەسیح؟
۱۶. پات چیه به‌ له‌دایک بوونی، به‌خه‌سه‌تی، به‌ ووشه و کرداره‌کانی؟ به‌کیی داده‌نه‌ی؟

پښکای پاست و دروستی:

وه‌رزی خویننه‌وه‌ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئەم خویننه‌وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هینه‌ر: کۆمه‌له‌ی پښکای پاستودروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org